

Europoslanec Ivan David: Jsou důkazy, že tzv. puč proti Erdoganovi z roku 2016 byl fake!

- CZ24 News | 20. července 2020

TURECKO: Skuteční organizátoři parodie na „protierdoganovský puč“ z roku 2016 dnes řídí turecké vojenské operace v Libyi a Azerbajdžánu. Legendární turecký investigativní novinář a expert na islamistický terorismus a džihádismus Abdullah Bozkurt, který dnes žije v exilu v New Yorku, na stránkách zpravodajského webu Nordic monitor zveřejnil skandální informace a faksimile úředních dokumentů dokládajících, že údajný pokus o vojenský puč proti tureckému prezidentu Recepu Erdoganovi byl ve skutečnosti „operací pod falešnou vlajkou“. Dokládají, že provedení „imitaci puče“ nařídil sám Erdogan a zorganizovala jej turecká tajná služba MIT.

Bozkurt zveřejnil i jména dvou klíčových důstojníků MIT, který na přímý rozkaz šéfa tajné služby Hagana Fidana zorganizovali protiteroristické cvičené Vojenské policie, stejně jako mediální tvrzení, že jde o pokus o vojenský převrat.

Vyslání hrstky vojenských policistů do ulic zorganizoval plukovník MIT Sadık Üstün (na obrázku 1). Dnes velí expedičnímu sboru turecké armády v Libyi a všem zpravodajským operacím souvisejícím s válkou v Libyi. V minulosti před nástupem do MIT působil na armádním velitelství speciálních sil (komandos) a na Generálním štábu turecké armády. V letech 1992 a 2002 byl přidělen k službě v Nejvyšším velitelství NATO v Bruselu – Allied Powers Europe (SHAPE), kde pracoval na dopravě, logistice a koordinaci pohybu vojsk.

Mediální část zfalšovaného příběhu o údajném puči generálů proti Erdoganovi v noci z 15. na 16. 2016 řídil Nuri Elibol (na obrázku 2) Od potlačení údajného puče působí jako šéf tureckého státního mediálního koncernu. Tento bývalý voják působil jako šéf skupiny tureckých vojenských instruktorů v Azerbajdžánu ve válce proti Arménii. To bylo jeho oficiální pověření. Ve skutečnosti velel operační skupině Speciálních sil, která proti Arménii prováděla nejen špionážní, ale i záškodnické úkoly.

Zvláštní je, že zrovna před několika dny Azerbajdžánské dělostřelectvo po mnoha letech míru bez vyhlášení války znovu napadlo Arménii. Boje se odehrávají nejen v oblasti kolem Náhorního Karabachu, což je oblast obývaná Armény. Po rozpadu SSSR se stala součástí Azerbajdžánu. Islamistický azerbajdžánský režim se pokusil tamní Armény z oblasti vyhnat. Při tom vojensky napadl i sousední Arménii. Mír v roce 1994 v této oblasti na Kavkazu zprostředkovalo Rusko. Jeho součástí je i dohoda o vzniku Republiky Náhorní Karabach.

Před 3 dny azerbajdžánská armáda znovu bez vyhlášení války zaútočila na Náhorní Karabach a Arménii. Azerbajdžánský vojenský útok dodávkami zbraní podpořilo Turecko. Turecký prezident Recep Erdgan ve státní televizi pohrozil, že „Arméni zaplatí krvavou daň za útok na Azerbajdžán“. Turecko minulosti provádělo genocidu Arménů podobnou té, jakou spáchalo nacistické Německo na Židech.

Po potlačení údajného nezdařeného vojenského puče bylo na základě dokumentů dodaných policii MIT téměř celé armádní velení pozatýkáno a odsouzeno k dlouholetým žalářům. Zatčeno bylo postupně téměř 70% důstojníků turecké armády. Zatčeny byli desítky tisíc státních a komunálních úředníků a dokonce tisíce policistů, prokurátorů soudců. Kdyby a všichni skutečně puče účastnili, Erdogan by neměl šanci vyváznout živý. Odsouzení mají jedno společné. Byli to odpůrci islamizace

země a armády. Turecko má dnes v přepočtu na obyvatele nejvíc politických vězňů na světě.

Seznam osob určených k zatčení i popis jejich údajných provinění diktoval policistům a prokurátorům agent MIT Üstün. Na základě jeho tvrzení a jím dodaných dokumentů byli všichni odsouzeni k mnohaletým žalářům. Včetně doživotních. Sám Üstün před žádným soudem nikdy nevypovídal i když se jej obhájci obžalovaných pokoušeli předvolat ke svědecké výpovědi. Byl uklizen jako vojenský atašé do Austrálie. A nyní se objevil na libyjském bojišti.

Nordic monitor přinesl rekonstrukci událostí z noci z 15. na 16. 7. 2016, kdy se údajný puč odehrál. Předložil dokonce faksimile úředních dokumentů, které získal. Celá událost silně připomíná světově nejznámější útok pod falešnou vlajkou – požár Reichstagu. Po něm nechal nacistický kancléř Adolf Hitler pozatýkat velkou část opozičních poslanců. Prořídil Říšský sněm donutil schválit Zmocňovací zákon, který byl novelou ústavy, jež kancléři dávala pravomoc vydávat nařízení s právní silou zákona – včetně změn ústavy. Ovšem bez nutnosti souhlasu parlamentu.

Krátce po potlačení údajného puče Erdogan rozpoutal v zemi státní teror. Jako pučisté bylo zatčeno několik set tisíc lidí. Zavřeno bylo více než 200 televizních a rozhlasových stanic a novinových a časopisových redakcí. Všechny úřady byly obsazeny islamisty z Erdoganovy strany AKP. Po 2 letech Erdogan prosadil novou tureckou ústavu. Nechal zrušit funkci předsedy vlády a jeho pravomoci převedl na sebe jako prezidenta. Podstatná změna však přišla v oblasti tvorby zákonů. Z Parlamentu se stal „folklórní orgán“. Erdogan stejně jako Hitler podle nové ústavy může vydávat nařízení s právní silou zákona a nepotřebuje k tomu souhlas poslanců. Některé pasáže z nové ústavy jsou doslovným tureckým překladem Hitlerova Zmocňovacího zákona.

Na své si přišel i nejvěrnější Erdoganův spolupracovník – šéf MIT Hagan Fidan. Pro něj byla zřízena Národní zpravodajská a bezpečnostní rada. Ta sdružuje zástupce všech bezpečnostních složek a tajných služeb v zemi. Jde o tureckou kopii Hlavního říšského bezpečnostního úřadu, který založil a řídil SS-Obergruppenführer Reinhard Heydrich. Obdobná organizace s podobnou koncentrací represivní moci neexistuje nikde na světě. Ani v Rusku, Číně, Iránu nebo Severní Korei, které jsou Západem považovány za „nejpadouštější a nejdiktátorštější“ režimy.

Ivan David